

Köszönjük az elmúlt vasárnap adott perselyadományait, amelyeket a katolikus iskolák támogatására juttatunk el!

Hamvazószerdával elkezdődött a nagyböjti időszak. A nagyböjt minden péntekén hústilalom van a 14 éven felüliek számára. A böjt alól felmentést kapnak a betegek és mindazok, akik nem a saját asztaluknál étkeznek. A mai vasárnap valamennyi szentmise után a hamvazás szentelményében részesülhetnek mindazok, akik hamvazószerdán nem tudtak eljutni szentmisére. Nagyböjt minden péntekén keresztúti ájtatosságot végzünk 17 órától.

Kérjük mindazokat, akik nem tudnak eljönni a templomba, hogy a húsvéti ünnepek kapcsán a szentségekben részesüljenek, szíveskedjenek feliratkozni a plébánia hivatalban, hogy így az ünnepek előtt külön egyeztetett időpontban meg tudjuk látogatni őket. Kérjük, hogy külön szíveskedjenek azt is jelezni, ha a betegek szentségét is szeretnék felvenni!

A plébániai Karitászcsoportunk nagyböjti adománygyűjtése a mai napon elkezdődik. A Testvérek tartós élelmiszer és pénzadomány felajánlásával segíthetik a plébániánk területén élő rászoruló családokat, amelyeket még az ünnep előtt eljuttatunk hozzájuk. Minden adományt a templomba lehet leadni, melyeket előre is hálásan köszönünk!

A héten lesz elsőcsütörtök és elsőpéntek és elsőszombat. Csütörtökön 17 órától szentségimádásra, 18 órától szentmisére, pénteken 17 órától keresztúti ájtatosságra 18 órától szentmisére várjuk a Testvéreket. Szombaton reggel 6 órától pedig a Fatimai rózsafüzért imádkozzuk el.

Szeretettel kérjük a Testvéreket, ne feledkezzenek meg személyi jövedelemadójuk kétszer 1%-ának felajánlásáról. Ezzel kapcsolatos további információk a honlapunkon vagy a kihelyezett lapokon megtalálhatók.

Megkérjük a kedves Testvéreket, hogy akik plébániai rendezvényeinket sütemény felajánlásokkal támogatták, a kápolnában kihelyezett tálcák és dobozok között keressék ki a sajátjaikat. Rengetek tálca és doboz felgyülemlett, amelyek gazdáját nem ismerjük. Kérjük a jövőben mindenki írja rá a tálca, doboz aljára a nevét, amellyel megkönnyítheti azok visszajuttatását. Köszönjük fáradozásait!

Parázs a hamu alatt

Alig bírunk felocsúdni a farsang időszakának báli forgatagából. Szinte mámorító az a sok jókedv, móka és kacagás, ami az elmúlt időszakot jellemezte. Olyannyira magával ragad, hogy szinte nem is volt kedvünk abbagyni. Miért ne lehetne mindig ilyen felhőtlen a hangulat, határtalan a jókedv?

Mindebbe most belehasít, hogy hamvazószerdán és az azt követő vasárnapon Egyházunk emlékeztet bennünket arra, hogy minden, ami e világon van, elmúlik. Lehet, hogy valami mívesen faragott, tölgyfából készült, antikolt, barokk cirádákkal tarkított bútor, amelyet alkotója az „örökkévalóságnak” szánva készített, mégis idővel nem marad más belőle, mint por és hamu.

És mi, emberek, akik szálfaként állunk az élet erdejében, tudjuk, hogy noha életünk értékes, nemes, mi sem vagyunk kivételek, mert életünk

SZŰZ MÁRIA SZEPLŐTELEN SZÍVE PLÉBÁNIA – 8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100. • Telefon: 92/320-626 • Email: zeg3@martinus.hu • Honlap: <http://zeg3.martinus.hu> • Keressen minket a Facebook-on is! • Hivatali idő: hétfő: 9-12 óra; kedd: 10-12; 14-16 óra; szerda: 10-12; 14-17 óra; csütörtök: 10-12; 14-17 óra; péntek: 10-12 óra vagy telefonos egyeztetéssel

elmúlik. Kincs, hír, gyönyör pedig elenyészik. Mégsem hiábavaló mindaz, amiért küzdünk, teszünk, fáradozunk. Noha emlékeznünk kell, hogy „por és hamu vagyunk”, de abból a fajtából való, amelyik egy isteni ígéretre alapozva nemcsak „*új eget és új földet várunk, az igazságosság hazáját*” /2Pét3,13/, hanem azt, hogy „*amint az Atya föltámasztja a halottakat és életre kelti őket, a Fiú is életre kelti azokat, akiket akar*” /Jn5,21/. Vagyis azt, hogy tudjunk vele találkozni, ne csak valakiknek, egyeseknek, másoknak legyen részük abban, hogy meglássák, hanem azt, hogy minket is akarjon feltámasztani!

És ez a vágy dolgozik bennünk, tüzesít, átizzít. Ez munkál bennünk a böjtöléskor, a nagyböjt minden dolgával: ima, böjt, alamizsna. Kevés az, hogy hamut hintünk magunkra, ha a hamu alatt nincsen parázs! Erről írt Izajás próféta: „*Talán az ilyen böjt tetszik neked? Ilyen az a nap, amelyen az ember megsanyargatja magát? Lehajtjátok fejeteket, mint a káka, és zsákot meg hamut terítetek magatok alá. Ezt nevezitek ti böjtnak, olyan napnak, amely tetszik az Úrnak? Tudjátok, milyen az a böjt, amelyet én kedvelek? Ezt mondja Isten, az Úr: Törd össze a jogtalan bilincseket, és oldd meg az iga köteleit! Bocsásd szabadon az elnyomottakat, törj össze minden ígát! Törd meg az éhezőknek kenyeredet, és a hajléktalan szegényt fogadd be házádba. Ha mezítelenl látsz, öltöztess föl, és ne fordulj el embertársad elől! Akkor majd felragyog világosságod, mint a hajnal, és a rajtad ejtett seb gyorsan beheged. Előtted halad majd igazságod, és az Úr dicsősége gyűjt egybe téged. Akkor, ha szólítod, az Úr válaszol, könyörgő szavadra így felel: Nézd, itt vagyok!*” /Iz 58,5-9/.

Erre a fajta életre nem vállalkozik akárki! El lehet mímelni a böjtöt, marokszám szórhatjuk a hamut, ha nincsen valami, ami – noha most kívül nem is lángol, de – belül izzik, parázslik.

A nagyböjt nem azt akarja bennünk elérni, hogy most egy leszedált életet éljünk, hogy fog összeszorítva, gornyadozva, életuntan, bezárkózzunk a saját kis világunkba, hanem vállaljuk, hogy akkor is részt veszünk, a közösség imaalkalmán, szentmiséjén, ha a bűnbánati csendben a korgó gyomor kellemetlenül is érint. A böjtben akkor is segítünk a rászorulóknak, ha tudom, hogy akár még magamra is tudnám fordítani, mert hát ki ne viselne el még egy kis törődést?... És a harmadik vonulat, hogy az imádságban is engedjük magunkat áttüzesíteni. Az imádságot úgy tudom elképzelni, hogy abban lehetőséget adunk arra, hogy Isten ránk fűjjon. (???)

A falunkban még kb. egy évtizeddel ezelőtt is élet egy kovács, akihez édesapám a boronát levitte, hogy a rajta lévő fogakat kovácsolja újra, mert noha a vas az vas, a föld meg csak föld, de a sok súrlódás el-el koptatja még a vasat is. Jóska bácsi kis műhelyében pedig még volt egy tűzrakó hely egy hatalmas fűjtatóval.

Az „öreg Maszek” – mert a faluban mindenki csak maszek Jóska bácsinak ismerte – reggel, még a kovácsmunka megkezdése előtt, előbb tüzet rakott, majd ezután szedte le egyenként a boronalevelekről a fogakat, hogy azokat az addigra izzó parázssá összeesett tűzben felizzítsa őket.

A kovácsnak nem láng kellett, hanem parázs! Parázs, amely nem hencegget fénnel, nem ijesztget lángnyelvekkel, de kellő időben tűzbe hozza még a vasat is.

Az imádság erre kínál lehetőséget. Nem csak arra, hogy mi kérjünk, mi mondjunk el dolgokat, nem csak arra való, hogy közben megnyugodjunk, hanem leginkább arra, hogy Isten elé helyezzük magunkat, akik nem lángolunk, de belül vágyat érzünk arra, hogy azt, ami izzik, azt felhasználja Isten. Engedjük, hogy Ő, mint a Kovácsok Kovácsa ránk fűjjon, felizzítson!

A kovácstól megtanulhatta mindenki, hogy a vas attól még forró lehet, ha már fekete és nem izzik, valamint, hogy ami a kemencében van, az nem valami lecsengett történet maradványa, nem valami korábban nagy lánggal és fénnel lobogó tűzrakás csökevényes maradványa, hanem ez egyfajta tűz, csak még fűjtatásra vár a parázs a hamu alatt.

INFORMÁCIÓK A HÉTRE

Március 2, hétfő, 7 óra: + Szülők: János és Lujza

Március 3, kedd, 18 óra (**altemplom**): + Lendvai Zoltánné Sali Rozália

Március 4, szerda, 18 óra: + Férj és szülők

Március 5, csütörtök, 18 óra: + Tibor (+12.évf.)

Március 6, péntek, 18 óra: Család + tagjai

Március 7, szombat, 7 óra: + Piroska és Zoltán nagyszülők

Március 8, Nagyböjt 2. vasárnapja

7 óra: + Zoltán és Lajos atyák

8.30 óra (Bazita)

10 óra: + Klára édesanya

18 óra: + Anna és Ferenc nagyszülők